

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg har også godt hørt i EU-debatten, at når befolkningen stemmer anderledes, end regeringen ønsker, er det, fordi de har misforstået noget.

Nej, vil jeg sige til ministeren, man er altså nødt til også i Socialdemokratiet at anerkende, at der altså er andre, der har en anden opfattelse; det er derfor, vi er valgt for et andet parti, og vi er lodret uenige med ministeren. Vi ønsker en højere grad af retssikkerhed, og det er ikke ministeren, der skal komme her, få dage efter at forslaget er fremsat, og sige, at vi skal komme med et alternativ. Det er ministeren, der skal overbevise et flertal i Folketinget om, at det lovforslag skal gennemføres i den form, det ligger, og det bliver ikke med os.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jamen jeg vil da bestemt ikke fratage fru Birthe Rønn Hornbech retten til at være uenig med mig eller med regeringen om lovforslaget, den ret skal fru Birthe Rønn Hornbech have.

Men det, jeg angriber, er, når fru Birthe Rønn Hornbech her i salen afviser lovforslaget på baggrund af påstande, som ikke er rigtige. Det giver mig selvfølgelig i et demokrati retten til at sige, at det ikke er rigtigt, det står der ikke i lovforslaget. Når der både her fra Folketingets talerstol og i offentligheden fremføres ting om lovforslaget, som ikke er rigtige, tilkommer det mig at sige, at det ikke er det, jeg foreslår. Lige så vel som det tilkommer fru Birthe Rønn Hornbech at komme med andre forslag eller erklære sig uenig. Men man kan ikke erklære sig uenig i noget, som jeg ikke har foreslået.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil så godt starte med lidt ros til justitsministeren, for her i sidste måned, i september, kom justitsministeren jo med et meget stort, fint katalog til, hvordan man skulle lave bedre love. Det er underskrevet af justitsministeren selv i september 2000, og han håber, at det kan være til nytte og inspiration i det daglige lovgivningsarbejde.

Og på en af de allerførste sider i dette vældig gode materiale står der, at det helt centrale ved ethvert lovforslag er, at formen er enkel, kort og

præcis, og at sætningerne er korte og klare. Det synes jeg er godt og rigtigt, og derfor læste jeg med stor interesse dette første lovforslag, som jeg skulle være ordfører på.

Og jeg starter så med § 1, de allerførste sætninger, ihukommende, at sætningerne skal være korte og klare, og jeg læser op:

»Såfremt det sandsynliggøres, at nogen som led i erhvervsvirksomhed eller i øvrigt i ikke ubetydeligt omfang har krænknet en immaterialret eller begået en overtrædelse nævnt i stk. 2, kan fogedretten efter anmodning fra rettighedshaveren eller en anden, der er beføjet til at påtale krænkelsen eller overtrædelsen (rekvirenten), træffe bestemmelse om, at der hos den pågældende (rekvisitus) skal foretages en undersøgelse med henblik på at sikre bevis for krænkelsen eller overtrædelsen og dennes omfang.«

73 ord. Hvis det er det, der hedder en kort, klar og enkel sætning, så ... ! Jeg vil foreslå justitsministeren, at man begynder at holde det, man selv har skrevet under.

Nå, så til lovforslaget:

Vi synes, at formålet og hovedideen er rigtig, og det kan vi tilslutte os. Jeg har bemærket, at i et af høringssvarene siger en af Danmarks største virksomheder, nemlig LEGO, meget klart, hvad det i virkeligheden er for problemer, man prøver at løse, og jeg citerer:

»Gennem årene har LEGO-Gruppens produkter været genstand for omfattende plagiering, produktetfterligning og produktforfalskning. Omfanget heraf er ikke blevet mindre, siden produkterne har fået en mere højteknologisk karakter, f.eks. ved ulovlig kopiering af mediaprodukter.«

Og så fortsætter man med, at derfor støtter man varmt lovforslaget.

Jeg vil også godt fastslå, at der ikke er nogen konflikt med grundloven. Lovforslaget er fuldt og helt i overensstemmelse med grundloven, og det fastslås jo også i høringssvaret fra præsidenten for Østre Landsret.

Men lad mig så i fortsættelse af det, fru Birthe Rønn Hornbech har gjort opmærksom på heroppefra, nævne, at i lovforslaget er der indbygget den klassiske konflikt mellem hensynet til den part eller det menneske, som får tyvstjålet sine rettigheder eller sine produkter, og retssikkerhedsgarantierne til den, der måtte mistænkes for at have begået tyveriet. Det er helt klart, at justitsministeren og ministeriet har arbejdet på at finde den helt rigtige balance, men jeg tror, det måske kan gøres endnu bedre, og det